

dure secondaire d'insolvabilité ne peut en aucun cas examiner l'insolvabilité du débiteur à l'encontre duquel une procédure principale d'insolvabilité a été ouverte dans un autre Etat membre, ou bien si, en raison de la nature de la procédure principale qui est une procédure protectrice, l'examen de la solvabilité de ce débiteur était encore possible. En réponse à cette question, la Cour a considéré que selon l'article 27 du règlement n° 1346/2000, la juridiction saisie d'une demande d'ouverture d'une procédure secondaire d'insolvabilité ne peut plus examiner l'insolvabilité du débiteur à l'encontre duquel une procédure principale a été ouverte dans un autre Etat membre, même si cette procédure poursuit une finalité protectrice.

Enfin, par sa troisième question, le tribunal d'arrondissement de Poznan demandait à la Cour, en substance, si le même article 27 du règlement n° 1346/2000 permet d'ouvrir une procédure secondaire d'insolvabilité – laquelle est une procédure de liquidation – dans l'Etat membre sur le territoire duquel se trouve l'ensemble des biens du débiteur concerné, alors que la procédure principale, qui bénéficie d'une reconnaissance automatique, est de nature protectrice. En réponse à cette question, la Cour a décidé que l'article 27 du règlement n° 1346/2000 permet l'ouverture d'une procédure secondaire d'insolvabilité, alors même que la procédure principale poursuit une finalité protectrice. Cependant, la Cour a relevé que le règlement n° 1346/2000 prévoit un certain nombre de règles impératives de coordination, notamment des règles qui permettent au syndic de la procédure principale d'influer sur la procédure secondaire de façon à ce que cette dernière ne mette pas en péril la finalité protectrice de la procédure principale. Selon la Cour, en vertu du principe de coopération loyale, inscrit à l'article 4, 3. du traité sur l'Union européenne, il incombe à la juridiction nationale qui décide d'ouvrir une procédure secondaire d'insolvabilité de prendre en considération les objectifs de la procédure principale et les règles impératives de coordination.

A.V.H. en K.S.

Rechtbank van koophandel Dendermonde 24 mei 2012

Zaak: AR 01439/2012

INSOLVENTIE

Gerechtelijke reorganisatie – Algemene bepalingen – Buitengewone schuldvordering in de opschorting – Tijdstip beoordeling

INSOLVABILITE

Réorganisation judiciaire – Généralités – Créance extraordinaire – Moment de l'évaluation

De rechtbank diende zich uit te spreken over de vraag of voor wat betreft de beoordeling van het buitengewoon karakter van de vordering, de rechtbank zich dient te

plaatsen op het tijdstip van de inleiding van de procedure WCO, dan wel op het ogenblik, waarop de definitieve lijst van de schuldeisers aan de stemming kunnen deelnemen wordt neergelegd.

De rechtbank oordeelde dat nu er in de WCO geen samenloop is, en dus de toestand van de schuldvordering constant kan evolueren, de meest logische oplossing is dat gekozen wordt voor het bepalen van de hoedanigheid, het ogenblik dat het dichtst aansluit bij de stemming. Het buitengewoon karakter dient bepaald te worden rekening houdend met de toestand zoals deze was op het ogenblik van het neerleggen van de definitieve lijst van de schuldeisers in toepassing van artikel 46, § 6 WCO.

I.V.d.M

Rechtbank van koophandel Brugge 15 oktober 2012

Zaak: A/95/60.703

INSOLVENTIE

Faillissement – Gevolgen voor verbintenissen – Rechten van schuldeisers – Nieuwe schulden

INSOLVABILITE

Faillite – Effets des obligations – Droits des créanciers – Dettes nouvelles

Artikel 17, 3° Faill.W. luidt: *“Aan de boedel kunnen niet worden tegengeworpen, wanneer zij door de schuldenaar verricht zijn sinds het door de rechtbank bepaalde tijdstip van betaling: ... alle bedongen hypotheken en alle rechten van gebruikspan of van pand, op de goederen van de schuldenaar gevestigd wegens voorheen aangegane schulden.”*

De rechtbank is in deze context van oordeel dat het uitbetalen door de bank aan de klant van voorschotten na de datum van staking van betaling een nieuwe schuld doet ontstaan. Dat deze voorschotten kaderen in een globale kredietopening, toegestaan bij eerdere kredietaktes (en dus van voor de datum van staking van betaling) doet hieraan geen afbreuk.

Het feit van de kredietopening doet op zich geen schuld ontstaan, wel de respectievelijke voorschotten die worden uitbetaald aan de klant. Deze nieuwe voorschotten deden nieuwe risico's ontstaan waarvoor nieuwe zekerheden konden worden gesteld.

I.V.d.M

Hof van beroep Antwerpen 18 oktober 2012

Zaak: 2012/AR/1647 en 2012/AR/1648

INSOLVENTIE

Gerechtelijke reorganisatie – Procedure – Beroep tegen vonnis tot weigering van de opening van de procedure – Faillissement

INSOLVABILITE

Réorganisation judiciaire – Procédure – Appel contre le jugement rejetant l'ouverture de la procédure – Faillite

Krachtens artikel 29 WCO staat tegen het vonnis dat beslist over de vordering tot opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie hoger beroep open, dat dient ingesteld binnen acht dagen na de kennisgeving van het vonnis. Luidens het laatste lid van deze bepaling schort het hoger beroep de uitspraak op, indien het bestreden vonnis de uitspraak had verworpen.

Uit deze bepaling blijkt de wil van de wetgever om de schuldenaar, wiens verzoek werd verworpen, verder te beschermen tegen een faillietverklaring tijdens de behandeling van het hoger beroep.

Het door de wet aan de schuldenaar toegekend recht om gedurende een termijn van acht dagen na de kennisgeving van het vonnis hoger beroep in te stellen en alsnog te bekomen dat de procedure van gerechtelijke reorganisatie door het hof van beroep zou worden geopend, zou worden geschonden, indien een faillietverklaring, uitgesproken tussen het tijdstip van het vonnis van verwerping en het instellen van het hoger beroep eraan in de weg zou staan dat de procedure van gerechtelijke reorganisatie alsnog zou worden geopend.

Daaruit vloeit voort dat, ook indien de schuldenaar failliet werd verklaard tussen het tijdstip van het vonnis van verwerping en het instellen van het hoger beroep, het hof kennis kan nemen van het hoger beroep en over de grond van het verzoek tot opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie kan oordelen.

Het komt ook aan de schuldenaar zelf toe om hoger beroep in te stellen tegen het vonnis dat het verzoek tot opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie ongegrond heeft verklaard en volstaat het dat de curator als beheerder van het buiten bezit gestelde vermogen ingevolge de faillietverklaring in de procedure wordt betrokken.

In het kader van huidige procedure hoeft het hof bovendien niet te oordelen over de mogelijke benadeling van schuldeisers omwille van feitelijkheden in hoofde van het bestuur van de schuldenaar en over de mogelijke gevolgen van de beweerde feitelijke vereffening of de verantwoording die de bestuurders desgevallend zullen

moeten afleggen na ontbinding of faillissement van de vennootschap. De opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie met het oog op de overdracht van de onderneming onder gerechtelijk gezag is niet afhankelijk van de oorzaak van de bedreiging van de continuïteit van de onderneming en van de manier waarop voorheen gehandeld werd binnen de vennootschap.

I.V.d.M

Hof van beroep Antwerpen 8 november 2012

Zaak: 2012/AR/1947

INSOLVENTIE

Gerechtelijke reorganisatie – Gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijke gezag – Beslissing van de rechtbank en de daarop volgende overdracht – Machtiging tot verkoop – Voorwaarden

INSOLVABILITE

Réorganisation judiciaire – Réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice – Décision du tribunal et transfert subséquent – Autorisation de vente – Conditions

Krachtens artikel 64, § 1 WCO verleent de rechtbank de machtiging tot uitvoering van de door de gerechtsmandatarissen voorgestelde verkoop indien de voorgenomen verkoop voldoet aan de in het 2de lid van artikel 62 WCO vastgestelde voorwaarden.

Krachtens artikel 62, 2de lid WCO moeten de gerechtsmandatarissen offertes inwinnen en waken over het behoud van het geheel of een gedeelte van de activiteit van de onderneming, rekening houdend met de rechten van de schuldeisers.

Of voldoende rekening gehouden werd met de rechten van de schuldeisers moet beoordeeld worden aan de hand van de concrete feitelijke omstandigheden. Zo in beginsel de vooropgezette liquidatiewaarde van de onderneming of deel ervan dat wordt overgedragen een belangrijke indicatie vormen voor de beoordeling van de rechten van de schuldeisers kunnen de concrete omstandigheden meebrengen dat het behoud van de activiteiten van de overgedragen onderneming vereisen dat de overdracht gebeurt aan een prijs die lager ligt dan de liquidatiewaarde.

I.V.d.M.